

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2018*

Oikeus tutustua asiakirjoihin – Asetus (EY) N:o 1049/2001 – Asiakirjat ja tiedot, jotka liittyvät komission päätökseen peruuttaa ”kirje liittymisestä Team Europeen” – Tutustumisoikeuden epääminen – Poikkeus, joka liittyy yksityiselämän suojaan ja yksilön suojaan – Henkilötietojen suojaaminen – Asetus (EY) N:o 45/2001 – Tietojen siirron epääminen – Perusoikeuskirjan 7, 47 ja 48 artikla – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu

Yhdistetyissä asioissa T-314/16 ja T-435/16,

VG, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, edustajinaan aluksi asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche, sittemmin Levi,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi F. Clotuche-Duvieusart ja A.-C. Simon, sittemmin Clotuche-Duvieusart ja B. Mongin,

vastaajana,

joiden kohteena ovat yhtäältä SEUT 263 artiklan nojalla esitetty vaatimus 2.2.2016 ja 19.4.2016 tehtyjen komission päätösten kumoamisesta, siltä osin kuin niillä hylättiin MS:n pyyntö saada tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin, ja 16.6.2016 tehdyn komission päätöksen kumoamisesta, siltä osin kuin sillä hylättiin hänen pyyntönsä tämän tutustumispyynnön kohteena oleviin asiakirjoihin sisältyvien, häntä koskevien henkilötietojen siirtämisestä hänelle, ja toisaalta SEUT 268 artiklan nojalla esitetty korvausvaatimus, joka koskee vahinkoa, jota MS:lle väitetään aiheutuneen tämän tutustumispyynnön ja tietojen siirtoa koskevan pyynnön hylkäämisestä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová sekä tuomarit V. Valančius ja U. Öberg (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies G. Predonzani,

ottaen huomioon kirjallisessa vaiheessa ja 6.3.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

I Asian tausta

A Kanteen vireillepanoa edeltäneet tosiseikat

- 1 MS oli Team Europe -verkoston jäsen 20.7.2011 ja 10.4.2013 välisenä aikana.
- 2 Team Europe -verkosto on paikallinen viestintäverkosto, jonka pääasiallisena tehtävänä on avustaa Euroopan komission edustustoja niiden tiedottaessa Euroopan unionin politiikasta paikallistasolla ja jonka jäsenet toimivat luennoitsijoina, esittelijöinä, tapahtumien juontajina ja viestinnän asiantuntijoina.
- 3 Team Europe -verkoston jäsenet liitetään Euroopan unioniin, jota komissio edustaa, ”kirjeellä liittymisestä Team Europeen” (jäljempänä liittymiskirje). Tässä kirjeessä todetaan kunkin osapuolen mahdollisuus peruuttaa tämä liittyminen kirjallisesti milloin tahansa ilman muita ehtoja. Siinä todetaan myös lähinnä, että komissio ei maksa palkkaa sen jäsenille. Siinä mainitaan lisäksi, että sen jäsenet toimivat vapaaehtoisina mutta että he voivat ottaa tietyn edellytyksin vastaan kulukorvauksia tai kohtuullisen korvauksen niiden tapahtumien järjestäjiltä, joihin he osallistuvat.
- 4 Komission Ranskan-edustuston (jäljempänä edustusto) päällikkö otti 10.4.2013 puhelimitse yhteyttä MS:ään saatuaan hänen ei-toivottavaa käyttäytymistään koskevan kantelun naisilta, jotka olivat osallistuneet Team Europe -verkoston konferenssiin tai verkostotyöpajaan. Tämän keskustelun jälkeen hän ilmoitti MS:lle kirjeitse, että yhteistyö tämän kanssa tässä verkostossa loppuisi välittömästi liittymiskirjeen määräysten mukaisesti.
- 5 MS kanteli 6.6.2013 Euroopan oikeusasiamiehelle komission päätöksestä lopettaa yhteistyö hänen kanssaan Team Europe -verkostossa.
- 6 Kun asia oli oikeusasiamiehen käsiteltävänä, MS:lle ilmoitettiin siitä, että komissio oli nojautunut yhteistyön lopettamisesta hänen kanssaan Team Europe -verkostossa 10.4.2013 tekemässään päätöksessä kolmeen asiakirjaan eli ensinnäkin kanteluun, jonka oli tehnyt erääseen Team Europe -verkoston järjestämään konferenssiin osallistunut henkilö (jäljempänä X), toiseksi sähköpostiviestiin, jonka MS oli lähettänyt X:lle (toinen henkilö Y sai viestin kopiona) ja kolmanneksi keskusteluun, jonka MS oli käynyt X:n kanssa sosiaalisessa mediassa (jäljempänä riidanalaiset asiakirjat). Lisäksi hänelle ilmoitettiin siitä, että komissio oli vedonnut siihen, että asiakirja-aineiston luotettavuutta tukivat menettelyn aikana esiin tulleet uudet tiedot, koska edustuston henkilöstön useat jäsenet (jäljempänä edustuston jäsenet) olivat ilmoittaneet edustuston johdolle, että useat tämän toimielimen pääosaston (PO) ”Viestintä” virkamiehet, joista kaksi työskenteli edustustossa ja kaksi Brysselissä (Belgia) (jäljempänä komission virkamiehet) olivat joutuneet vuodesta 2013 lähtien sopimattomien huomautusten kohteeksi hänen taholtaan (jäljempänä riidanalaiset todistajanlausunnot). Komissio ei ollut toimittanut MS:lle näitä asiakirjoja eikä riidanalaisia todistajanlausuntoja.
- 7 Oikeusasiamies päätti MS:n tekemän kantelun käsittelyn 19.11.2015 tekemällään päätöksellä. Oikeusasiamies katsoi kyseisessä päätöksessä muun muassa, että kyseessä oli huono hallintomenettely, koska komissio ei ollut kuullut MS:ää riittävästi eikä arvioinut riittävän perusteellisesti kyseistä yksittäistapausta ennen kuin teki 10.4.2013 päätöksensä yhteistyön lopettamisesta hänen kanssaan Team Europe -verkostossa. Komissio ei ole toteuttanut mitään toimenpiteitä MS:n osalta tämän kantelun vireillepanon ja oikeusasiamiehen päätöksen jälkeen.

- 8 MS osoitti 18.12.2015 päivätyllä kirjeellä edustuston päällikölle Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 45) nojalla ensimmäisen pyynnön saada tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin ja todistajanlausuntoihin sekä näitä todistajanlausuntoja antaneiden henkilöiden nimiin.
- 9 Komission PO:n ”Viestintä” pääjohtaja epäsi 2.2.2016 päivätyllä kirjeellä X:ää, jota kuvataan riidanalaisien asiakirjojen laatijaksi, kuultuaan MS:ltä oikeuden saada tutustua näihin asiakirjoihin (jäljempänä 2.2.2016 tehty päätös). Tämä epäminen perustui asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyyn poikkeukseen ja koski yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa, koska riidanalaiset asiakirjat sisälsivät tiettyjä kolmansien henkilöiden henkilötietoja eikä ollut osoitettu, että MS:n olisi ollut välttämätöntä saada tutustua näihin tietoihin ja että tällä ei loukattaisi näiden kolmansien henkilöiden oikeutettuja etuja. Komissio lisäsi riidanalaisia todistajanlausuntoja koskevan tutustumispyynnön osalta, että näitä todistajanlausuntoja ei ollut otettu huomioon sen tehdessä 10.4.2013 päätöksensä päättää yhteistyö MS:n kanssa Team Europe -verkostossa.
- 10 MS uudisti 19.2.2016 päivätyllä kirjeellä tutustumispyynnön, jossa hän perusteli tarvetta saada tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin ja sitä, että kolmansien henkilöiden oikeutettuja etuja ei loukattaisi tällaisella tutustumisella. Hän esitti tässä uudistetussa pyynnössään lisäksi pyynnön riidanalaisiin asiakirjoihin sisältyvien, häntä koskevien henkilötietojen (jäljempänä riidanalaiset henkilötiedot) siirtämisestä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) 13 artiklan perusteella.
- 11 Komission pääsihteeri vastasi uudistettuun pyyntöön 19.4.2016 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 19.4.2016 tehty päätös). Hän täsmensi yhtäältä, että riidanalaisia todistajanlausuntoja ei voitu siirtää MS:lle, koska niitä ei ollut kirjattu asiakirjaan. Toisaalta hän epäsi MS:ltä oikeuden tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin nojautumalla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyihin poikkeuksiin, joista ensin mainittu liittyi yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaan ja jälkimmäinen tuomioistuinkäsittelyn suojaan. Tässä päätöksessä todettiin lisäksi, että riidanalaisien henkilötietojen siirtoa koskeva pyyntö ei kuulunut asetuksen N:o 1049/2001 soveltamisalaan ja että pyyntö välitettäisiin PO ”Viestinnälle”, joka oli toimivaltainen yksikkö vastaamaan siihen.
- 12 Edustuston päällikkö hylkäsi 16.6.2016 päivätyllä kirjeellä riidanalaisien henkilötietojen siirtoa koskevan pyynnön (jäljempänä 16.6.2016 tehty päätös). Hän katsoi tässä yhteydessä, että ”kun otetaan huomioon erimielisyys, joka – – [MS:llä] on [riidanalaisissa] todistajanlausunnoissa mainittujen henkilöiden kanssa, vaikuttaisi siltä, että nämä henkilöt [olivat ilmaisseet] perusteltuja syitä sille, että he pelkäävät henkilökohtaisten etujensa loukkaamista” ja että näiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien turvaamiseksi näitä henkilötietoja ei voitu siirtää MS:lle.
- 13 MS saattoi asian myös Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi asetuksen N:o 45/2001 20 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla. Tietosuojavaltuutetun 3.2.2017 tekemällä päätöksellä tämän asian käsittelyä lykättiin siihen saakka, kunnes nyt käsiteltävissä asioissa annetaan tuomiot.

B Kanteen vireillepanoa seuranneet tosiseikat

- 14 MS nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.7.2016 jättämällään asiakirjalla kanteen, jossa vaadittiin komission velvoittamista suorittamaan korvausta vahingoista, joita oli aiheutunut tämän 10.4.2013 tekemästä päätöksestä lopettaa yhteistyö hänen kanssaan Team Europe -verkostossa. Tämä kanne kirjattiin saapuneeksi diaarinumerolla T-17/16.

- 15 Unionin yleinen tuomioistuin jätti MS:n vahingonkorvausvaatimuksen tutkimatta 31.5.2017 antamallaan määräyksellä MS v. komissio (T-17/16, ei julkaistu, EU:T:2017:379), koska sen tutkimisedellytykset puuttuivat selvästi, koska kanteen kohde perustui sopimukseen eikä siten kuulunut välityslausekkeen puuttuessa sen toimivaltaan.
- 16 MS valitti tästä määräyksestä 5.1.2018.

II Oikeudenkäynnit ja asianosaisten vaatimukset

- 17 MS esitti oikeusapua koskevat hakemukset unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.6. ja 1.8.2016 jättämillään asiakirjoilla.
- 18 Unionin yleisen tuomioistuimen puheenjohtaja hyväksyi MS:n osalta oikeusavun 30.9.2016 antamallaan määräyksellä ja nimesi asianajajan 28.11.2016 antamallaan määräyksellä.
- 19 MS nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15. ja 22.12.2016 jättämillään kannekirjelmillä kanteet, jotka on kirjattu saapuneiksi diaarinumeroilla T-314/16 ja T-435/16.
- 20 Unionin yleinen tuomioistuin määräsi 6.7.2017 antamallaan määräyksellä asiassa T-314/16 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan c alakohdan, 92 artiklan 1 kohdan ja 104 artiklan nojalla komission esittämään kaikki asiakirjat, joihin perustui sen 10.4.2013 tekemä päätös, jolla oli lopetettu yhteistyö MS:n kanssa Team Europe -verkostossa.
- 21 Komissio esitti riidanalaiset asiakirjat 14.7.2017 ja vaati näiden asiakirjojen luottamuksellista käsittelyä MS:ään nähden. Työjärjestyksen 104 artiklan mukaisesti asiakirjoja ei toimitettu MS:lle.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin esityksestä aloittaa oikeudenkäynnin suullisen vaiheen ja kehotti työjärjestyksen 89 artiklan mukaisena oikeudenkäynnin prosessinjohtotoimena komissiota vastaamaan tiettyihin kysymyksiin. Komissio noudatti tätä kehotusta annetussa määräajassa.
- 23 Asiat T-314/16 ja T-435/16 yhdistettiin oikeudenkäynnin suullista vaihetta ja käsittelyn päätteeksi annettavaa ratkaisua varten työjärjestyksen 68 artiklan mukaisesti unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 30.1.2018 antamalla määräyksellä.
- 24 MS:n asianajaja ilmoitti 19.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon, että MS oli menehtynyt. Myöhemmin unionin yleiselle tuomioistuimelle ilmoitettiin, että kantaja, VG, joka oli MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, oli päättänyt jatkaa kanteita.
- 25 Kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, vaatii asiassa T-314/16, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa 2.2.2016 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin MS:n pyyntö saada tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin, ja 19.4.2016 tehdyn päätöksen, jolla tämä hylkäys pysytettiin
  - velvoittaa komission korvaamaan henkisen kärsimyksen, joka arvioidaan 20 000 euroksi ja jota MS:lle väitetään aiheutuneen siitä, että hänen oikeutensa tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin evättiin, ja
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 26 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hylkää kanteen ja
  - velvoittaa kantajan MS:n perillisenä korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 27 Kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, vaatii asiassa T-435/16, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa 16.6.2016 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin MS:n pyyntö näiden henkilötietojen siirtämisestä hänelle
  - velvoittaa komission korvaamaan henkisen kärsimyksen, joka arvioidaan 20 000 euroksi ja jota MS:lle väitetään aiheutuneen siitä, että hänelle kieltäydyttiin siirtämästä riidanalaisia henkilötietoja, ja
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 28 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen ja
  - velvoittaa kantajan, MS:n perillisen yleisseuraannon perusteella, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

A Komission asiassa T-435/16 esittämä lausunnon antamisen raukeamista koskeva vaatimus

- 29 Komissio esitti istunnossa, että MS:n kuoleman vuoksi asiassa T-435/16 nostetulla kanteella ei ollut enää kohdetta ja että lausunnon antaminen siitä oli näin ollen rauennut. Asetuksen N:o 45/2001 2 artiklan a alakohdassa määritellään rekisteröidyllä tarkoitettavan ”tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä”, joten sitä ei sovelleta kuolleiden henkilöiden tietoihin eivätkä oikeudet, joihin MS vetosi, olleet luovutettavissa.
- 30 Komissio vetoaa vaatimuksessaan lähinnä siihen, että kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, olisi menettänyt intressinsä asian ratkaisemiseen MS:n kuoleman vuoksi.
- 31 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että toimen adressaatin yleisseuraaja voi jatkaa toimen adressaatin nostamaa kumoamiskannetta erityisesti tilanteessa, jossa luonnollinen henkilö on kuollut (ks. määräys 12.7.2016, Yanukovych v. neuvosto, T-347/14, EU:T:2016:433, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Yleisseuraaja voi samoin jatkaa korvauskannetta, joka koskee vainajan väitettyä henkistä kärsimystä, jos vainaja oli vaatinut oikeutta tämän kanteen nostamiseen omaksi hyväkseen ennen kuolemaansa, jolloin tämä kanne kuului hänen omaisuuteensa yleisseuraannon päivänä.
- 32 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kantajan oikeussuojan tarpeen on pysyttävä voimassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka, tai muuten lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ja tämä voimassa pysyminen edellyttää sitä, että kanne voi mahdollisesti tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (ks. määräys 12.7.2016, Yanukovych v. neuvosto, T-347/14, EU:T:2016:433, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 33 Kuten edellä 24 kohdassa on korostettu, tässä tapauksessa MS kuoli nyt käsiteltävien kanteiden nostamisen jälkeen ja hänen edustajansa on ilmoittanut, että kantaja halusi jatkaa näitä kanteita kuolleen poikansa yleisseurajana, ja esittänyt kantajan tätä koskevan kirjallisen ilmoituksen, virallisen kuolintodistuksen sekä kantajan henkilöllisyystodistuksen.
- 34 Asiassa T-435/16 nostetulla kanteella pyrittiin erityisesti siihen, että MS:lle siirrettäisiin riidanalaiset henkilötiedot ja että hänelle korvattaisiin henkinen kärsimys, jota hänelle väitettiin aiheutuneen siitä, että komissio oli hylännyt hänen tietojen toimittamista koskevan pyyntönsä. On kiistatonta, että nämä henkilötiedot koskivat MS:n ei-toivottua käyttäytymistä hänen tehdessään yhteistyötä Team Europe -verkostossa (ks. edellä 4 kohta) ja että ne olivat omiaan haittaamaan muun muassa hänen mainettaan ja kunniaansa tämän verkoston toimijana. On lisäksi kiistatonta, että nämä tiedot olivat perustana 10.4.2013 tehdyille komission päätökselle lopettaa yhteistyö MS:n kanssa tässä verkostossa (ks. edellä 6 kohta).
- 35 Koska näissä olosuhteissa MS:n yleisseurajalla on, kuten edellä 31 kohdassa täsmennettiin, oikeus jatkaa oikeudenkäyntiä, hänellä on MS:n kuolemasta huolimatta edelleen oikeussuojan tarve saadakseen kumotuksi 16.6.2016 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin MS:n pyyntö riidanalaisien tietojen siirtämisestä hänelle ja korvauksen suorittamisesta henkisestä kärsimyksestä, jota MS väitti aiheutuneen siitä, että komissio oli hylännyt hänen pyyntönsä kyseisten tietojen siirtämisestä.
- 36 Näissä olosuhteissa kantajan intressi jatkaa kannetta asiassa T-435/16 MS:n yleisseurajana jatkuu viimeksi mainitun kuolemasta huolimatta.
- 37 On siis hylättävä komission asiassa T-435/16 esittämä lausunnon antamisen raukeamista koskeva vaatimus.

B Asiakysymys

1. Kumoamisvaatimukset

a) Vaatimus, jonka mukaan 2.2. ja 19.4.2016 tehdyt päätökset on kumottava siltä osin kuin niillä on hylätty MS:n pyyntö saada tutustua riidanalaisiin todistajanlausuntoihin

- 38 Unionin toimielimen mahdollisuus hyväksyä toimielinten asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 3 kohdan nojalla edellyttää luonnollisesti sitä, että tämän pyynnön kohteena olevat asiakirjat ovat olemassa (tuomio 2.10.2014, Strack v. komissio, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 38 kohta; ks. myös tuomio 11.6.2015, McCullough v. Cedefop, T-496/13, ei julkaistu, EU:T:2015:374, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 39 Oikeuskäytännön mukaan laillisuusolettama liittyy jokaiseen toimielinten ilmoitukseen, jonka mukaan pyydettyjä asiakirjoja ei ole olemassa. Näin ollen tähän ilmoitukseen liittyy todenperäisyyttä koskeva olettaja. Kyseessä on kuitenkin yksinkertainen olettaja, jonka kantaja, MS:n perillisenä yleisseurajana, voi kumota kaikin keinoin asianmukaisten ja yhtäpitävien indisioiden perusteella (ks. tuomio 11.6.2015, McCullough v. Cedefop, T-496/13, ei julkaistu, EU:T:2015:374, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Tässä tapauksessa komissio on 2.2.2016 tekemällään päätöksellä evännyt oikeuden tutustua riidanalaisiin todistajanlausuntoihin vetoamalla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyyn poikkeukseen ja selittämällä, että se ei ollut ottanut näitä todistajanlausuntoja huomioon 10.4.2013 tekemässään päätöksessä lopettaa yhteistyö kantajan kanssa Team Europe -verkostossa. Tämän jälkeen se vetosi 19.4.2016 tekemässään päätöksessä siihen, että riidanalaisia todistajanlausuntoja ei ollut kirjattu asiakirjaan.

- 41 Komissio vahvisti vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen prosessinjohtotoimeen, että sillä ”ei [ollut] mitään kirjallista merkintää näistä todistajanlausunnoista – – eikä sillä siten [ollut] hallussaan asiakirjoja, jotka sisältäisivät [riidanalaiset] todistajanlausunnot”. Kun otetaan huomioon tämä ilmoitus ja se, että kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, ei ole esittänyt todisteita kääntääkseen siihen liittyvän laillisuus- ja todenperäisyysolettaman, nyt käsiteltävässä asiassa ei ole olemassa riittäviä syitä epäillä tätä ilmoitusta.
- 42 On siis hylättävä 2.2. ja 19.4.2016 tehtyjen päätösten kumoamista koskeva vaatimus siltä osin kuin niillä on evätty MS:n pyyntö saada tutustua riidanalaisiin todistajanlausuntoihin, ilman että olisi tarpeen antaa ratkaisua kumoamisvaatimuksen tutkimisedellytysten täyttymisestä siltä osin kuin se koskee 2.2.2016 tehtyä päätöstä.

b) Vaatimus 2.2. ja 19.4.2016 tehtyjen päätösten kumoamisesta siltä osin kuin niillä on hylätty MS:n pyyntö saada tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin

- 43 Kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, vetoaa tämän kumoamisvaatimuksen tueksi lähinnä kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen peruste koskee asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä tämän asetuksen 2 artiklan ja 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan rikkomista. Toinen peruste koskee perusteluvaikeuden laiminlyöntiä, puolustautumisoikeuksien loukkaamista sekä yksityiselämän kunnioittamista koskevan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

1) Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista

- 44 Kantaja väittää, että vaikka riidanalaisiin asiakirjoihin sisältyy X:ään ja muihin kolmansien henkilöihin liittyviä henkilötietoja, komissio ei ole osoittanut, että näiden asiakirjojen ilmaisemisella loukattaisiin konkreettisesti ja tosiasiallisesti X:n tai muiden näissä asiakirjoissa mainittujen kolmansien henkilöiden yksityiselämän ja koskemattomuuden suojaa.
- 45 Kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, perustelee lisäksi kolmansien henkilöiden oikeutettujen etujen vaaran puuttumista ”hänen toimenpiteensä tarkoituksella, joka on totuuden ja MS:n kunnian palauttaminen”. Hän lisää, että moitteet koskivat yksinomaan MS:ää, joten riidanalaisien asiakirjojen ilmaisemisella ei voitaisi loukata X:n tai muiden niissä niin ikään mainittujen kolmansien henkilöiden yksityiselämän ja koskemattomuuden suojaa.
- 46 Kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, viittaa tässä yhteydessä siihen, että oikeusasiamies on jo todennut sovitteluehdotuksensa 32 kohdassa, että komissio ”ei [ollut] esittänyt näyttöä siitä, että [X:n] oikeutetuille eduille – – aiheutuisi tosiasiallista vaaraa”.
- 47 Kantaja, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella,** vetoaa myös siihen, että hän on osoittanut riidanalaisien henkilötietojen siirron tarpeen asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan mukaisesti. Hänen mukaansa riidanalaiset asiakirjat ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää komission MS:ään kohdistamia syytteitä ja sen 10.4.2013 tekemää päätöstä lopettaa yhteistyö MS:n kanssa Team Europe -verkostossa sekä osoittaa sen syytteet perusteettomiksi. Hän on selittänyt, että MS:llä oli jo hallussaan hänen ja X:n sosiaalisen median ja sähköpostin välityksellä käymä kirjeenvaihto mutta että hän kiisti niiden riidanalaisien asiakirjojen autenttisuuden, joihin hänelle ei ollut annettu oikeutta tutustua.

** Käsitettä ”kantaja” on asianmukaista täydentää joka kerta, jos tätä ei mainita lauseen loppuosassa.

- 48 Kantaja nojautuu lopuksi 22.5.2012 annettuun tuomioon *Internationaler Hilfsfonds v. komissio* (T-300/10, EU:T:2012:247, 107 kohta) ja esittää, että riidanalaisista asiakirjoista ei tulisi julkisia, jos niiden sisältö ilmaistaisiin asetuksen N:o 1049/2001 perusteella.
- 49 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa ensinnäkin, että asetuksella N:o 1049/2001 pyritään antamaan yleisölle mahdollisimman laaja oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin, kuten sen neljännestä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee (ks. tuomio 21.7.2011, *Ruotsi v. MyTravel* ja komissio, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 50 Asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi koskevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen toimielimen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla.
- 51 Koska asetuksella N:o 1049/2001 pyritään takaamaan kaikkien oikeus tutustua asiakirjoihin, asiakirjasta, joka luovutetaan asetuksen säännösten nojalla, tulee julkinen (tuomio 21.5.2014, *Catinis v. komissio*, T-447/11, EU:T:2014:267, 62 kohta ja tuomio 15.7.2015, *Dennekamp v. parlamentti*, T-115/13, EU:T:2015:497, 67 kohta).
- 52 Tässä yhteydessä on totta, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että oikeutta tutustua yksinomaan tutustumisoikeuden hakijaa koskeviin henkilötietoihin ei voida evätä sillä perusteella, että niiden sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaisi yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden (ks. vastaavasti tuomio 22.5.2012, *Internationaler Hilfsfonds v. komissio*, T-300/10, EU:T:2012:247, 107–109 kohta ja tuomio 12.5.2015, *Unión de Almacenistas de Hierros de España v. komissio*, T-623/13, EU:T:2015:268, 91 kohta).
- 53 Toisin kuin kantaja esittää, tätä oikeuskäytäntöä ei kuitenkaan sovelleta nyt käsiteltävään asiaan, koska riidanalaisiin asiakirjoihin sisältyy henkilötietoja, jotka eivät koske yksinomaan MS:ää.
- 54 Edellä mainitusta 22.5.2012 annetusta tuomiosta *Internationaler Hilfsfonds v. komissio* (T-300/10, EU:T:2012:247, 109 kohta) ilmenee näet nimenomaisesti, että vaikka asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun edun suojaaminen ei ole tarpeen tutustumisoikeuden hakijan suhteen, se on sitä vastoin taattava kolmansien suhteen asetuksen N:o 45/2001 säännösten mukaisesti.
- 55 Toiseksi on todettava, että oikeus tutustua asiakirjoihin ei riipu sen erityisen intressin luonteesta, joka tutustumisoikeuden hakijalla voi olla pyydetyt tiedon saamiseen (tuomio 21.5.2014, *Catinis v. komissio*, T-447/11, EU:T:2014:267, 61 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 1.2.2007, *Sison v. neuvosto*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43 kohta).
- 56 Lisäksi siltä osin kuin tutustumisoikeuden hakijan ei tarvitse yleisön jäsenenä perustella pyyntöään saada tutustua asiakirjoihin, todellisella intressillä, joka hakijalla saattaa olla riidanalaisien asiakirjojen ilmaisemiseen, ei ole myöskään merkitystä asetuksen N:o 1049/2001 soveltamisen kannalta (ks. tuomio 26.4.2016, *Strack v. komissio*, T-221/08, EU:T:2016:242, 252 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 57 Kolmanneksi on todettava, että asetuksen N:o 1049/2001 johdanto-osan 11 perustelukappaleen mukaisesti sen 4 artiklassa säädetään poikkeusjärjestelmästä, jonka nojalla toimielimet voivat kieltäytyä antamasta tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi kyseisellä artiklalla suojattuja etuja (ks. tuomio 21.7.2011, *Ruotsi v. MyTravel* ja komissio, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 74 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.1.2017, *Deza v. ECHA*, T-189/14, EU:T:2017:4, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 58 Tältä osin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että toimielimet eivät anna tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa, erityisesti unionin lainsäädännön mukaista henkilötietojen suojaa. Tässä säännöksessä otetaan käyttöön erillinen ja vaativampi järjestely sellaisten henkilöiden suojaamiseksi, joiden henkilötiedot saatetaan joissain tapauksissa luovuttaa yleisölle, ja siinä edellytetään, että näiden henkilöiden yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden mahdollinen loukkaus tutkitaan ja arvioidaan aina etenkin asetuksen N:o 45/2001 mukaisesti (ks. tuomio 7.7.2015, *Axa Versicherung v. komissio*, T-677/13, EU:T:2015:473, 138 ja 139 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 59 Kun toimielin siis päättää evätä oikeuden tutustua asiakirjaan, jonka sisältämät tiedot sitä on pyydetty luovuttamaan, sen on lähtökohtaisesti selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan sillä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyllä poikkeuksella, johon kyseinen toimielin vetoaa. Tällaisen loukkaamisvaaran on lisäksi oltava kohtuullisesti ennakoitavissa, eikä se saa olla täysin hypoteettinen (tuomio 21.7.2011, *Ruotsi v. MyTravel ja komissio*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 60 Tämä poikkeusjärjestelmä perustuu tietyssä tilanteessa vastakkaisten etujen, eli yhtäältä etujen, joita edistetään antamalla tieto kyseisten asiakirjojen sisällöstä, ja toisaalta etujen, joita tämä tiedon antaminen uhkaa, punnintaan. Pyynnöstä tutustua asiakirjoihin tehtävä päätös riippuu siitä, mikä etu on käsiteltävissä asioissa ensisijainen (tuomio 14.11.2013, *LPN ja Suomi v. komissio*, C-514/11 P ja C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42 kohta).
- 61 Tässä tapauksessa on kiistatonta, että riidanalaisiin asiakirjoihin sisältyy henkilötietoja, jotka koskevat sekä MS:ää että X:ää ja muita kolmansia henkilöitä.
- 62 Asetuksen N:o 45/2001 2 artiklan a alakohdan mukaan ”henkilötiedoilla” tarkoitetaan ”kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä, jäljempänä ’rekisteröity’, koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilönumeron taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella”.
- 63 Asetuksen N:o 45/2001 2 artiklan a alakohdasta ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (tuomio 29.6.2010, *komissio v. Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 68 kohta ja tuomio 23.11.2011, *Dennekamp v. parlamentti*, T-82/09, ei julkaistu, EU:T:2011:688, 27 kohta) ilmenee, että suku- ja etunimeä voidaan pitää henkilötietoina.
- 64 Nimitietojen lisäksi myös henkilön ammatinharjoittamista koskevia tietoja voidaan pitää henkilötietoina, koska yhtäältä kyse on näiden henkilöiden työsuhdetta koskevista tiedoista ja koska toisaalta luonnollinen henkilö voidaan edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettulla tavalla epäsuorasti tunnistaa näiden tietojen perusteella, koska ne voidaan liittää tiettyyn päivään tai ajanjaksoon (ks. tuomio 22.5.2012, *Internationaler Hilfsfonds v. komissio*, T-300/10, EU:T:2012:247, 117 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 65 Unionin tuomioistuin on lisäksi todennut, että ilmaisun ”kaikenlaiset tiedot” käyttäminen henkilötietojen määritelmän yhteydessä heijastaa unionin lainsäätäjän pyrkimystä antaa laaja merkitys tälle käsitteelle, jota ei ole rajattu arkaluonteisiin tai yksityisiin tietoihin, vaan joka voi kattaa kaikenlaiset tiedot, sekä objektiiviset että subjektiiviset tiedot, jotka ilmaistaan mielipiteen tai arvion muodossa, edellyttäen, että ne ”koskevat” kyseessä olevaa henkilöä (tuomio 20.12.2017, *Nowak*, C-434/16, EU:C:2017:994, 34 kohta).
- 66 Asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan mukaan henkilötietoja voidaan lähtökohtaisesti siirtää vastaanottajille ainoastaan, jos vastaanottaja osoittaa, että tietojen siirto on tarpeen, eikä ole syytä olettaa, että rekisteröidyn oikeudet edut voivat joutua vaaraan.

- 67 Tässä yhteydessä ensinnäkin sen, joka pyytää tällaista siirtämistä, on osoitettava sen tarpeellisuus. Mikäli tämä näytetään toteen, kyseessä olevan toimielimen on tarkistettava, onko olemassa mitään syitä olettaa, että pyydetty siirtäminen voisi vaarantaa kyseisen henkilön oikeutettuja etuja. Jos tällaisia syitä ei ole, pyydetty henkilötiedot on siirrettävä, kun taas muussa tapauksessa toimielimen on punnittava esillä olevia eri intressejä ratkaistakseen pyynnön tietoihin tutustumisesta. Pyyntöä tutustua asiakirjoihin tehtävä päätös riippuu siitä, mikä etu on käsiteltävässä asiassa ensisijainen (ks. tuomio 16.7.2015, ClientEarth ja PAN Europe v. EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.1.2017, Deza v. ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 68 Komissio on katsonut tässä tapauksessa perustellusti, että kun kyseessä ovat tiedot ja arvioinnit, jotka liittyvät MS:n, X:n sekä muiden kolmansien henkilöiden yksityiselämään ja joilla mahdollistetaan heidän tunnistamisensa, riidanalaisien asiakirjojen sisältö kuului henkilötietojen käsitteen soveltamisalaan.
- 69 Riidanalaisien asiakirjojen ilmaisemisella yleisölle asetuksen N:o 1049/2001 perusteella loukattaisiin sekä MS:n, X:n että muiden näissä asiakirjoissa mainittujen kolmansien henkilöiden yksityiselämän ja koskemattomuuden suojaa.
- 70 Nyt käsiteltävään asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella ei ole näet MS:n, X:n eikä muiden mainittujen kolmansien henkilöiden etujen mukaista, että riidanalaisista asiakirjoista tulisi julkisia.
- 71 Tästä syystä komission olisi pitänyt punnita eri etuja, kun se antoi ratkaisun tutustumista X:n kanteluun ja MS:n ja X:n sähköpostitse ja sosiaalisen median välityksellä käymään kirjeenvaihtoon koskevasta hakemuksesta asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun yksilön yksityiselämän ja koskemattomuuden suojaa koskevan poikkeuksen kannalta asetuksen N:o 45/2001 mukaisesti.
- 72 Tässä yhteydessä komission olisi pitänyt ottaa huomioon sekin, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdassa säädetään, että jos vain osaan pyydetystä asiakirjasta voidaan soveltaa yhtä tai useampaa edellä mainituista poikkeuksista, muut asiakirjan osat luovutetaan (ks. vastaavasti määräys 27.11.2012, Steinberg v. komissio, T-17/10, ei julkaistu, EU:T:2012:625, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 73 Komissio on kuitenkin arvioinut, että tässä tapauksessa ei ollut mahdollista erottaa riidanalaisien asiakirjojen tiettyjä osia ja katsoa, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty poikkeus ei kattaisi niitä, eikä erottaa näissä asiakirjoissa niitä osia, jotka kuuluivat MS:ää tai X:ää ja muita kolmansia henkilöitä koskeviin riidanalaisiin henkilötietoihin.
- 74 Tässä yhteydessä on korostettava, että jopa henkilötietoja, joista on poistettu nimet, olisi pidettävä kolmansia henkilöitä koskevinä henkilötietoina, koska niillä tehtäisiin luonnollinen henkilö tunnistettavaksi lisätietojen avulla.
- 75 Tässä tapauksessa osittainen tutustuminen X:n kanteluun sisältyviin tietoihin tai X:n ja MS:n väliseen kirjeenvaihtoon olisi antanut yleisölle mahdollisuuden tunnistaa riidanalaisissa asiakirjoissa mainitut henkilöt.
- 76 Näin ollen komission ei ollut mahdollista antaa oikeutta tutustua osittain riidanalaisiin asiakirjoihin ilmaisematta muun muassa muiden siinä mainittujen kolmansien henkilöiden henkilöllisyyttä.
- 77 Lisäksi siltä osin kuin riidanalaisiin asiakirjoihin sisältyi henkilötietoja, jotka eivät koskeneet yksinomaan MS:ää ja joista olisi tullut julkisia, jos nämä asiakirjat olisi toimitettu tälle henkilölle, komissio asetti perustellusti kyseessä olevien etujen punninnan perusteella ensisijaiseksi X:n ja muiden kolmansien henkilöiden edun, joka liittyi siihen, että heidän henkilöllisyytensä ei tulisi yleiseen tietoon,

verrattuna MS:n etuun, joka liittyi siihen, että henkilöllisyys voitaisiin julkaista, ja kieltäytyi antamasta hänelle oikeutta tutustua näihin tietoihin nojautumalla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyyn poikkeukseen.

78 Tästä seuraa, että kantajan tässä yhteydessä esittämät perustelut on hylättävä.

79 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

2) Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan ja 4 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan rikkomista

80 Kantaja väittää, että riidanalaisia asiakirjoja ei ole laadittu oikeudenkäyntiä varten ja että näin ollen ei ollut perusteita evätä oikeudenkäyntien suojelun perusteella MS:n pyyntöä saada tutustua niihin. Hän korostaa, että perusoikeudet, erityisesti puolustautumisoikeudet, edustavat ylempää yleistä etua, joka oikeuttaa näiden asiakirjojen ilmaisemisen.

81 Edellä 44–78 kohdassa esitetystä ilmenee kuitenkin, että 2.2. ja 19.4.2016 tehtyjen päätösten laillisuutta ei voida kyseenalaistaa, koska asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty poikkeus kattaa molemmat riidanalaiset asiakirjat.

82 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä tehottomana, joten ensimmäinen kanneperuste on hylättävä kokonaan.

3) Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä sekä hyvän hallinnon periaatteen, yksityiselämän ja puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

83 Kantaja väittää, että komissio on evätessään MS:ltä oikeuden tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin vaarantanut häneltä puolustautumisoikeuksien käytön ja erityisesti hänen Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan b alakohdassa taatun oikeutensa tutustua häntä koskevaan asiakirja-aineistoon ja hänen perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun oikeutensa oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä loukannut myös perusoikeuskirjan 7 artiklassa taattua yksityiselämän kunnioittamista koskevaa periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

84 Kantaja esittää komission väitteestä, jonka mukaan se voi lopettaa yhteistyön MS:n kanssa Team Europe -verkostossa milloin hyvänsä, että koska komissio esitti vakavan syytöksen MS:n ei-toivotusta käyttäytymisestä X:ää ja muita kolmansia henkilöitä kohtaan, MS:n puolustautumisoikeudet ja syyttömyysolettama olisivat edellyttäneet sitä, että tutustuminen riidanalaisiin asiakirjoihin olisi sallittu.

85 Kantaja väittää lisäksi, että komission perustelut ovat täysin yleisluonteisia, koska se ei selitä, millä tavoin tutustuminen riidanalaisiin asiakirjoihin esimerkiksi siten, että näissä asiakirjoissa mainitut nimet olisi peitetty, olisi vaarantanut asianomaisten henkilöiden henkilötietojen ja yksityiselämän suojaan liittyvän edun. Hän lisää, että komission puolueettomuutta X:n kantelun käsittelyssä ei voida pitää toteennäytettynä.

86 On ensisijaisesti muistutettava oikeuskäytännöstä ilmenevän, että perusteluvelvollisuus on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen päätöksen aineellista lainmukaisuutta (tuomio 22.3.2001, Ranska v. komissio, C-17/99, EU:C:2001:178, 35 kohta ja tuomio 22.5.2012, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, T-300/10, EU:T:2012:247, 180 kohta).

- 87 Komissio on ilmoittanut tässä yhteydessä selvästi 19.4.2016 tehdyssä päätöksessä poikkeukset, joihin se nojautui evätessään MS:n oikeuden tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin vetoamalla ensisijaisesti kaikkien näiden asiakirjojen osalta asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyyn poikkeukseen, joka liittyy yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaan.
- 88 Edellä mainitusta 19.4.2016 tehdystä päätöksestä näet ilmenee komission katsoneen, että riidanalaisien asiakirjojen sisältö kuului kokonaisuudessaan henkilötietojen käsitteen soveltamisalaan, koska kyseessä olivat tiedot, jotka liittyivät sekä MS:n että muiden henkilöiden yksityiselämään ja joiden perusteella olisi kyetty tunnistamaan nämä henkilöt, jos nämä asiakirjat olisi ilmaistu asetuksen N:o 1049/2001 perusteella, että näiden tietojen ilmaiseminen merkitsisi siis asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettua henkilötietojen siirtoa ja että tällaisen siirron päällekkäiset edellytykset eivät täytyneet.
- 89 Tästä seuraa, että sen lisäksi, että MS saattoi tutustua 19.4.2016 tehdyn päätöksen perusteluihin, myös unionin yleinen tuomioistuin kykeni tutkimaan tämän päätöksen laillisuuden, kuten myös edellä 44–78 kohdasta ilmenee. Oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseisen toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. tuomio 22.4.2008, komissio v. Salzgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Komissio on näin ollen täyttänyt perusteluvollisuutensa riidanalaisien asiakirjojen osalta.
- 90 Myöskään kantajan väite, jonka mukaan sillä, että MS:lle ei ole annettu oikeutta tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin, olisi loukattu hänen puolustautumisoikeuksiaan ja erityisesti hänen oikeuttaan tutustua häntä koskevaan asiakirja-aineistoon sekä syyttömyysolettaman periaatetta ja rikottu perusoikeuskirjaa, ei voi menestyä, koska pyyntö saada tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin ei kuulunut hallinnolliseen menettelyyn eikä oikeudenkäyntimenettelyyn, jossa nämä oikeudet ja periaatteet olisivat olleet sovellettavissa, vaan sopimussuhteeseen, joka yhdisti MS:n komissioon ja jota säänteli liittymiskirje ja siihen sovellettava lainsäädäntö.
- 91 Edellä esitetystä ilmenee, että toinen kanneperuste on hylättävä ja että näin ollen on hylättävä vaatimus 2.2. ja 19.4.2016 tehtyjen päätösten kumoamisesta siltä osin kuin niillä evätään MS:ltä oikeus tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin, ilman että on tarpeen antaa ratkaisua kumoamisvaatimuksen tutkimisedellytysten täyttymisestä siltä osin kuin se koskee 2.2.2016 tehtyä päätöstä.

c) Kumoamisvaatimus, joka koskee 16.6.2016 tehtyä päätöstä, jolla on hylätty MS:n pyyntö riidanalaisien henkilötietojen siirtämisestä hänelle

- 92 Kantaja esittää tämän kumoamisvaatimuksen tueksi yhden kanneperusteen, joka koskee asetuksen N:o 45/2001 8, 13 ja 20 artiklan rikkomista.
- 93 Kantajan mukaan asetuksen N:o 45/2001 8 artiklassa vahvistetut säännöt eivät kuulu tämän asetuksen 13 artiklassa säädettyihin yleisen tiedonsaantioikeuden edellytyksiin tai rajoituksiin. Hänen mielestään ei ole mitään syytä ajatella, että riidanalaisien henkilötietojen siirrolla olisi voitu loukata kolmansien henkilöiden oikeutettuja etuja. Komissio ei ole erityisesti osoittanut, kuten oikeusasiamies totesi sovintoehdotuksensa 32 kohdassa, että riidanalaisien asiakirjojen ilmaisemisella olisi loukattu konkreettisesti ja tosiasiallisesti X:n tai näissä tiedoissa mainittujen muiden henkilöiden yksityiselämää ja koskemattomuutta. Kantaja väittää toissijaisesti, että asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan päällekkäiset edellytykset täytyivät tässä tapauksessa.
- 94 Kantaja esittää lisäksi, että MS:n pyyntöjen ainoana tarkoituksena oli ymmärtää häntä vastaan esitetyt syytökset ja osoittaa, että nämä syytökset olivat perusteettomia, jotta hän voisi osoittaa totuuden ja palauttaa kunniansa. Riidanalaisien henkilötietojen siirto olisi ollut lisäksi tarpeen, jotta hän olisi

- kyennyt ymmärtämään 10.4.2013 tehdyn komission päätöksen lopettaa yhteistyö MS:n kanssa Team Europe -verkostossa. Sitä, että MS:n pyyntö näiden henkilötietojen siirtämisestä hänelle hylättiin, ei ollut myöskään perusteltu asetuksen N:o 45/2001 20 artiklalla, minkä oikeusasiamieskin oli todennut.
- 95 Komissio esittää väitetystä asetuksen N:o 45/2001 13 ja 20 artiklan virheellisestä soveltamisesta, että riidanalaiset henkilötiedot eivät olleet yksinomaan MS:ää koskevia henkilötietoja ja että hän ei voinut tarkistaa niiden paikkansapitävyyttä eikä oikaista, poistaa tai lukita niitä. Asetuksen N:o 45/2001 tehtävänä tai tavoitteena ei ole sallia, että tutustutaan, kyseenalaistetaan tai oikaistaan täysin subjektiivista kuvausta, jonka konferenssiin ja illalliselle MS:n kanssa osallistunut ja hänen kanssaan sosiaalisen median ja sähköpostin välityksellä kirjeenvaihtoa käynyt kantelija on esittänyt komissiolle.
- 96 Komissio väittää lisäksi asetuksen N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan soveltamisen osalta, että henkilötietoja voidaan siirtää kolmannelle osapuolelle vain silloin jos tämä siirto yhtäältä täyttää tämän asetuksen 8 artiklan a tai b alakohdan edellytykset ja jos se toisaalta merkitsee tämän saman asetuksen 5 artiklan vaatimukset täyttävää laillista käsittelyä. Kantaja ei mainitse kanteessaan T-435/16, miten kolmansien henkilöiden henkilötietojen siirtoa MS:lle olisi voitu pitää laillisena. Komissio väittää siis, että saman asetuksen 8 artiklan b alakohdassa tarkoitettua henkilötietojen siirron tarvetta ei ollut näytetty toteen. Se väittää lisäksi, että MS tiesi erinomaisesti syyt, jotka olivat yhteistoiminnan lopettamisesta Team Europe -verkoston kanssa 10.4.2013 tehdyn komission päätöksen taustalla.
- 97 Komissio esittää kantajan perustelusta, jolla tämä pyrkii kiistämään asetuksen N:o 45/2001 20 artiklan soveltamisen ja jonka mukaan se ei ollut esittänyt näyttöä tosiasiallisesta vaarasta, joka kohdistuisi kolmansien henkilöiden perusoikeuksiin tai oikeutettuihin etuihin, että se oli kuullut X:ää ja että tämä pelkäsi, että MS tulisi vaatimaan häntä tai hänen ystäviään tekemään tiliä asiasta. Komissio arvioi näiden pelkojen ja hallussaan olevien riidanalaisien asiakirjojen perusteella, että tällainen vaara oli olemassa.
- 98 Komissio väittää lopuksi, että ei ollut mahdollista erotella tiettyjä riidanalaisiin asiakirjoihin sisältyviä tietoja ja katsoa, että henkilötietojen käsite ei kattanut niitä. Sillä ei siis olisi ollut mahdollisuutta hyväksyä osittaista tutustumista (tutustumista muihin kuin sisällöltään epäolennaisiin tietoihin) riidanalaisiin asiakirjoihin ilmaisematta henkilötietoja tai asianomaisten kolmansien henkilöiden yksityiselämään koskevia tietoja ja tietoja, joista heidät kyettäisiin tunnistamaan.
- 99 Aluksi on huomautettava, että asetuksella N:o 45/2001 on eri tavoite kuin asetuksella N:o 1049/2001. Kun viimeksi mainitulla pyritään turvaamaan unionin viranomaisten päätöksentekomenettelyn ja niiden päätösten perusteena olevien tietojen mahdollisimman laaja avoimuus, ensin mainitulla pyritään, kuten sen 1 artiklasta ilmenee, turvaamaan se, että luonnollisten henkilöiden perusvapauksia ja -oikeuksia, erityisesti heidän oikeuttaan yksityisyyteen, suojellaan henkilötietoja käsiteltäessä (tuomio 29.6.2010, komissio v. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, 49 kohta ja tuomio 21.9.2016, Secolux v. komissio, T-363/14, EU:T:2016:521, 26 kohta).
- 100 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä, joka koskee Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 8 artiklan soveltamista, ilmenee, että henkilön oikeus maineensa suojelemiseen on yksityiselämän kunnioittamista koskevan oikeuden osatekijä (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.9.2010, Polanco Torres ja Movilla Polanco v. Espanja, CE:ECHR:2010:0921JUD003414706, 40 kohta ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 7.2.2012, Axel Springer AG v. Saksa, CE:ECHR:2012:0207JUD003995408, 83 kohta). Henkilön maine on olennainen osa hänen henkilöllisyyttään ja henkistä koskemattomuuttaan, jotka kuuluvat hänen yksityiselämänsä piiriin (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 25.2.1992, Pfeifer ja Plankl v. Itävalta, CE:ECHR:1992:0225JUD 001080284, 35 kohta). Samoja näkökohtia sovelletaan henkilön kunniaan (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 4.10.2007, Sanchez Cardenas v. Norja, CE:ECHR:2007:1004JUD001214803, 38 kohta ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 9.4.2009, A. v. Norja, CE:ECHR:2009:0409JUD002807006, 64 kohta).

- 101 Asetuksen N:o 45/2001 13 artiklan c alakohdan mukaisesti rekisteröidyllä on oikeus saada milloin tahansa esteittä rekisterinpitäjältä kolmen kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja maksutta käsiteltävät tiedot itselleen ymmärrettävässä muodossa sekä kaikki tietojen alkuperästä käytettävissä olevat tiedot. Tässä yhteydessä asetusta N:o 45/2001 on tulkittava perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisesti, ja siinä tunnustetaan jokaisen oikeus hyvään hallintoon ja muun muassa oikeus tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin (tuomio 16.9.2013, CN v. neuvosto, F-84/12, EU:F:2013:128, 39 ja 40 kohta).
- 102 Tässä yhteydessä yksityiselämän kunnioittamista koskevan perusoikeuden suoja edellyttää erityisesti sitä, että jokainen luonnollinen henkilö voi varmistua henkilötietojensa paikkansapitävyydestä ja niiden käsittelyn laillisuudesta. Rekisteröidyllä on oikeus tutustua itseään koskeviin käsiteltäviin tietoihin voidakseen suorittaa tarpeelliset tarkastukset. Tämä tiedonsaantioikeus on tarpeen erityisesti, jotta rekisteröity voi saada rekisterinpitäjän oikaisemaan, poistamaan tai suojaamaan nämä tiedot ja näin ollen käyttää oikeuksiaan vaatia, että häntä koskevat arvioinnit poistetaan eli tuhotaan tietyn ajanjakson jälkeen (ks. vastaavasti tuomio 20.12.2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 103 Kun otetaan huomioon erityisesti edellä 94 kohdassa mainitut perustelut, joihin kantaja on vedonnut, hän on osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla tarpeen saada tutustua MS:ää koskeviin riidanalaisiin henkilötietoihin kyetäkseen tarvittaessa pyytämään niiden oikaisua tai poistamista. MS ei näet ollut saanut oikeutta tutustua X:n kantelussa esitettyihin väitteisiin, jotka koskivat hänen ei-toivottua käyttäytymistään, vaikka komissio oli selvästi yksilöinyt nämä väitteet syyksi, jonka perusteella se oli tehnyt 10.4.2013 päätöksensä lopettaa yhteistyö hänen kanssaan Team Europe -verkostossa (ks. edellä 6 kohta), joten ne olivat omiaan aiheuttamaan haittaa hänen maineelleen ja kunnialleen tämän verkoston toimijana.
- 104 Asetuksen N:o 45/2001 20 artiklassa säädetään kuitenkin poikkeuksista ja rajoituksista, jotka koskevat rekisteröidyn tiedonsaantioikeutta, ja muun muassa siitä, että unionin toimielimet ja elimet voivat rajoittaa tämän asetuksen 13 artiklan soveltamista, jos tällainen rajoitus on välttämätön, jotta turvataan rekisteröidyn suojeleminen tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojeleminen.
- 105 Lisäksi henkilötietojen siirtämisestä vastaanottajille, jotka eivät ole unionin toimielimiä tai elimiä taikka rekisteröityjä, säädetään asetuksen N:o 45/2001 8 artiklassa, jossa säädetään muun muassa, että henkilötietoja voidaan siirtää tällaiselle vastaanottajalle ainoastaan, jos vastaanottaja osoittaa, että tietojen siirto on tarpeen, eikä ole syytä olettaa, että rekisteröidyn oikeudet edut voivat joutua vaaraan.
- 106 Koska riidanalaiset henkilötiedot koskevat sekä MS:ää että X:ää ja riidanalaisissa asiakirjoissa mainittuja muita kolmansia henkilöitä, on punnittava eri henkilöiden tässä tapauksessa vastakkaisia oikeutettuja etuja sen ratkaisemiseksi, oliko olemassa tärkeämpi etu, jonka vuoksi oli perusteltua evätä MS:ltä oikeus tutustua näihin henkilötietoihin.
- 107 Vaikka hyväksyttäisiin komission väite, jonka mukaan suojan tarve koski riidanalaisia asiakirjoja kaikilta osin, komissio ei ole perustellut 16.6.2016 tekemässään päätöksessä, millä tavoin näiden asiakirjojen ilmaiseminen ja erityisesti X:n ja MS:n välillä käydyn kirjeenvaihdon sisältävien kahden asiakirjan, joihin MS oli jo tutustunut kirjoittajana tai vastaanottajana, ilmaiseminen olisi voinut konkreettisesti ja tosiasiallisesti aiheuttaa haittaa X:n tai näissä asiakirjoissa mainittujen muiden kolmansien henkilöiden oikeutetuille eduille.
- 108 Komissio ei voi tässä yhteydessä viitata 19.4.2016 tekemässään päätöksessä ylimääräisenä huomiona siihen, että kantelun tehnyt henkilö ei painostuksen pelosta halunnut, että riidanalaiset henkilötiedot tulisivat MS:n tietoon. Vaikka komissio vetosi istunnossa siihen, että yksi riidanalaisissa asiakirjoissa mainituista henkilöistä asui samassa kaupungissa kuin MS, mikään asiakirja-aineiston asiakirjoista ei

viittaa siihen, että MS, jolla oli jo hallussaan riittävästi tietoja, jotta hän saattoi tunnistaa X:n ja Y:n henkilöiksi, jotka olivat voineet olla kantelun taustalla, olisi aikonut painostaa heitä menemällä pidemmälle kuin oli tarpeen hänen oikeutettujen etujensa puolustamiseksi.

- 109 Oikeusasiamieskin korosti sovintoehdotuksensa 32 kohdassa, että "[MS:n] puolustautumisoikeuksien kannalta [X:ää koskevien tietojen luottamuksellisuuden suojelemisen tarpeesta johtuvan riidanalaisten asiakirjojen ilmaisemisen epäämisen] syy oli riittämätön, koska komission edustusto ei ollut esittänyt näyttöä siitä, että [X:n] perusoikeuksille tai oikeutetuille eduille aiheutuisi todellista vaaraa, ja koska [hänen] lausumansa ja hänen esittämänsä todisteet olivat ratkaisevia ja jopa ainoita todisteita [MS:ää] vastaan".
- 110 Tässä yhteydessä on korostettava, että oikeuskäytännön mukaan poikkeuksen soveltamiseksi ei riitä, että asiakirja koskee oikeutettua etua, jota poikkeus suojaa. Kyseisen toimieliimen on myös selitettävä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata etua, jota suojataan tässä artiklassa säädetyllä poikkeuksella (ks. tuomio 16.7.2015, ClientEarth v. komissio, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 11.3.2009, Borax Europe v. komissio, T-121/05, ei julkaistu, EU:T:2009:64, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 11.3.2009, Borax Europe v. komissio, T-166/05, ei julkaistu, EU:T:2009:65, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 111 Tässä tapauksessa 16.6.2016 tehdystä päätöksestä ei ilmene, että tämä toimieliin olisi punninnut riittävästi keskenään asiaan liittyviä erilaisia oikeutettuja etuja, kuten edellytettäisiin, kun asetuksen N:o 45/2001 8, 13 ja 20 artiklaa sovelletaan yhdessä.
- 112 Edellä esitetystä seuraa kokonaisuutena, että 16.6.2016 tehty päätös, jolla on hylätty MS:n pyyntö riidanalaisten henkilötietojen siirtämisestä hänelle, on ristiriidassa asetuksen N:o 45/2001 8, 13 ja 20 artiklan kanssa, joten se on tällä perusteella kumottava, ilman että on tarpeen tutkia kantajan esittämää toista kanneperustetta.

2. Vahingonkorvausvaatimukset

- 113 Kantaja vaatii korvausta henkisestä kärsimyksestä, jota hän väittää MS:lle aiheutuneen siitä, että komissio on hylännyt hänen pyyntönsä saada tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin ja riidanalaisten henkilötietojen siirtämisestä hänelle.
- 114 Kantaja väittää, että komissio on toiminut virheellisesti ja loukannut MS:n perusoikeuksia, kuten puolustautumisoikeuksia ja oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen, evätessään MS:ltä oikeuden tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin ja todistajanlausuntoihin sekä kieltäytymällä siirtämisestä hänelle riidanalaisia henkilötietoja, joten tämä on aiheuttanut MS:ssä epäoikeudenmukaisuuden tunteen ja hän on menettänyt luottamuksensa tätä toimieliintä kohtaan. Näistä syistä kantaja katsoo, että korvausvaatimus on erotettavissa kumoamisvaatimuksesta ja että se pysyy voimassa, vaikka kumoamiskanne hylättäisiin. Kantaja arvioi tässä yhteydessä MS:n kärsimän vahingon 20 000 euroksi kummassakin asiassa eli yhteensä 40 000 euroksi.
- 115 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unioni on SEUT 340 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettussa sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa vahingosta ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: unionin toimieliimen moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiallisesti syntynyt ja toimieliimen toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys. Yhden edellytyksen täyttymättä jääminen riittää siihen, että vahingonkorvauskanne on hylättävä, ilman että olisi tarpeen tutkia muita sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun edellytyksiä (tuomio 14.10.2014, Giordano v. komissio, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 9.9.1999, Lucaccioni v. komissio, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 14 kohta).

- 116 Lisäksi vaatimukset, jotka koskevat aineellisen vahingon tai henkisen kärsimyksen korvaamista, on hylättävä, jos ne liittyvät läheisesti kumoamisvaatimukseen, jotka on itse jätetty tutkimatta tai hylätty perusteettomina (ks. vastaavasti tuomio 14.9.2006, komissio v. Fernández Gómez, C-417/05 P, EU:C:2006:582, 51 kohta).
- 117 Tässä tapauksessa vaatimus, joka koskee korvausta henkisestä kärsimyksestä, jota MS:lle väitetään aiheutuneen siitä, että häneltä on väitteiden mukaan lainvastaisesti evätty oikeus tutustua riidanalaisiin asiakirjoihin, liittyy läheisesti 2.2. ja 19.4.2015 tehtyjä päätöksiä koskevaan kumoamisvaatimukseen, koska ne koskevat MS:n riidanalaisiin asiakirjoihin tutustumista koskevan hakemuksen hylkäämistä. Kuten edellä 43–91 kohdasta ilmenee, tämän kumoamisvaatimuksen tueksi esitettyjen perusteiden tutkinnassa ei ole ilmennyt mitään lainvastaista, johon komissio olisi syyllistynyt, eikä siten minkäänlaista tuottamusta, jonka perusteella sen vastuu voisi syntyä. Tästä syystä korvausvaatimus, joka koskee vahinkoa, jota MS:lle väitetään aiheutuneen näistä lainvastaisuuksista, on niin ikään hylättävä perusteettomana.
- 118 Korvausvaatimuksesta, joka koskee henkistä kärsimystä, jota MS:lle väitetään aiheutuneen siitä, että on lainvastaisesti kieltäydytty siirtämästä hänelle riidanalaisia henkilötietoja, on todettava, että edellä 112 kohdasta ilmenee, että 16.6.2016 tehdyllä päätöksellä, jolla on hylätty näiden henkilötietojen siirtämistä MS:lle koskeva pyyntö, loukataan asetuksen N:o 45/2001 8, 13 ja 20 artiklaa, mistä syystä se on kumottava. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan lainvastaisen toimen kumoaminen voi olla sellaisenaan asianmukainen ja lähtökohtaisesti riittävä korvaus kaikesta henkistä kärsimyksestä, jota tämä toimi on saattanut aiheuttaa (ks. tuomio 9.11.2004, Montalto v. neuvosto, T-116/03, EU:T:2004:325, 127 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ellei kantaja osoita hänelle aiheutuneen henkistä kärsimystä, joka on erotettavissa kumoamisen perusteena olevasta lainvastaisuudesta ja jota ei todennäköisesti kyetä täysin korvaamaan tällä kumoamisella (ks. tuomio 6.6.2006, Girardot v. komissio, T-10/02, EU:T:2006:148, 131 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 119 Epäoikeudenmukaisuuden tunne ja ahdistus, jota henkilölle aiheutuu siitä, että hänen on käytävä läpi oikeudenkäynti saadakseen oikeutensa tunnustetuiksi, merkitsee vahinkoa, joka voi perustua jo pelkästään siihen, että hallinto on syyllistynyt lainvastaisuuksiin. Nämä vahingot ovat korvattavissa silloin, kun ne eivät tule hyvitettyiksi lainvastaisen toimen kumoamisella (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2014, CG v. EIP, F-115/11, EU:F:2014:187, 132 kohta).
- 120 Lainvastaisen toimen kumoaminen ei voi myöskään olla sellaisenaan asianmukainen korvaus, jos riidanalainen toimi sisältää kantajan kyvystä nimenomaisen kielteisen arvioinnin, joka on omiaan loukkaamaan häntä (ks. vastaavasti tuomio 7.2.1990, Culin v. komissio, C-343/87, EU:C:1990:49, 27–29 kohta; tuomio 23.3.2000, Rudolph v. komissio, T-197/98, EU:T:2000:86, 98 kohta ja tuomio 13.12.2005, Cwik v. komissio, T-155/03, T-157/03 ja T-331/03, EU:T:2005:447, 205 ja 206 kohta).
- 121 Tässä tapauksessa 16.6.2016 tehty päätös, jolla on hylätty pyyntö riidanalaisien henkilötietojen siirtämisestä MS:lle punnitsematta riittävästi kyseeseen tulevia erilaisia oikeutettuja etuja keskenään, on voinut aiheuttaa MS:ssä epäoikeudenmukaisuuden tunteen ja saanut hänet menettämään luottamuksen komissioon. Tämä päätös perustui lisäksi, kuten ilmenee komission oikeusasiamiehelle ja unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämistä lausumista, ”pelkoon siitä, että [MS] painostaisi [X:ää] tai muita hänen kantelussaan mainittuja henkilöitä”, eli kielteiseen arviointiin MS:stä, mikä on ollut omiaan loukkaamaan häntä.
- 122 Näissä olosuhteissa 16.6.2016 tehdyn päätöksen kumoaminen ei voi sellaisenaan riittää asianmukaiseksi korvaukseksi henkisestä kärsimyksestä, jota MS:lle on aiheutunut tästä päätöksestä.
- 123 On siis hyväksyttävä osittain korvausvaatimus henkisestä kärsimyksestä, jota MS:lle on aiheutunut siitä, että hänelle on lainvastaisesti kieltäydytty siirtämästä riidanalaisia henkilötietoja, suuruudeltaan 5 000 euroa, ja hylättävä tämä sama vaatimus muilta osin.

IV Oikeudenkäyntikulut

- 124 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan nojalla kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi.
- 125 Koska tässä tapauksessa osa vaatimuksista on ratkaistu kantajan ja osa komission hyväksi, kumpikin vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Euroopan komission 16.6.2016 tekemä päätös, jolla on hylätty MS:n pyyntö tiettyjen henkilötietojen siirtämisestä hänelle, kumotaan.
- 2) Komissio veloitetaan maksamaan VG:lle, MS:n perillisenä yleisseuraannon perusteella, 5 000 euroa.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) VG ja komissio vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pelikánová

Valančius

Öberg

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä marraskuuta 2018.

Allekirjoitukset